

2. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

(¹) ELT C 19, 20.1.2020.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 17. detsembri 2020. aasta otsus (Rechtbank Amsterdami eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Euroopa vahistamismääruste täitmise menetlus järgmiste isikute suhtes: L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

(Liidetud kohtuasjad C-354/20 PPU ja C-412/20 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 1 lõige 3 – Artikli 6 lõige 1 – Liikmesriikidevaheline üleandmiskord – Rakendamise tingimused – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikli 47 teine lõik – Sõltumatusse ja erapooletusse kohtusse pöördumise õigus – Süsteemsed või üldised puudused – Mõiste „vahistamismääruse teinud õigusasutus“ – Pärast Euroopa vahistamismääruse tegemist toimunud arengute arvessevõtmine – Vahistamismäärust täitva õigusasutuse kohustus konkreetselt ja täpselt kontrollida, kas on põhjendatult alust arvata, et isiku üleandmise korral ähvardab teda tegelik oht, et rikutakse tema õigust õiglasele kohtulikule arutamisele)

(2021/C 62/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 6 lõiget 1 ja artikli 1 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui vahistamismäärust täitval õigusasutusel, kes peab tegema otsuse sellise isiku üleandmise kohta, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, on teavet vahistamismääruse teinud liikmesriigi kohtuvõimu sõltumatusega seotud süsteemsete või üldiste puuduste kohta, mis esinesid vahistamismääruse tegemise ajal või mis tekkisid pärast vahistamismääruse tegemist, siis ei või see õigusasutus keelduda tunnustamast vahistamismääruse teinud kohut „vahistamismääruse teinud õigusasutusena“ ega eeldada, et on põhjendatult alust arvata, et selle isiku üleandmise korral ähvardab teda tegelik oht, et rikutakse tema põhiõigust õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teises lõigus, viimata läbi konkreetset ja täpset kontrollimist, mis võtaks arvesse isiku isiklikku olukorda, süüteo laadi ning Euroopa vahistamismääruse tegemise faktilist tausta, näiteks ametivõimude avaldusi, millega võidakse sekkuda üksikjuhtude menetlemisse.

(¹) ELT C 320, 28.9.2020.
ELT C 378, 9.11.2020.